

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de inculpatul Roșca Dionis, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 05 februarie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 05 februarie 2018, Roșca Dionis a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

La fel, s-a dispus încasarea de la Roșca Dionis în beneficiul statului cheltuieli de judecată în sumă de 325 lei.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat, că Roșca Dionis, la data de 30.10.2017, pe la orele 11:10 min., conducând automobilul de model Mercedes E 200 cu n/î C QB 538, aflându-se pe str. Pădurii, mun. Chișinău, în preajma imobilului nr. 13 s-a ciocnit cu automobilul de model „Dacia DOKKER” cu numărul de înmatriculare „WIZ 474”, condus de cet. Chelmenciuc Gheorghe, a.n.1994, în urma impactului automobilele au fost deteriorate tehnic, iar careva persoane nu au avut de suferit. După impact cet. Roșca Dionis, a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde de către medicul narcolog au fost efectuate investigațiile prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009, unde s-a stabilit „starea de ebrietate provocată de stupefiante (cemnabinoide)”, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 5642 din 30.10.2017.

Ca urmare Roșca Dionis, intenționat a ignorat prevederile Regulamentului de Circulație Rutieră aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 14 lit. a) conform căruia: Conducătorului de vehicul îi este interzis a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Roșca Dionis a săvârșit cu bună știință infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide).

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Roșca Dionis a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie liberat de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, fiindu-i aplicată o amendă contravențională de până la 150 unități convenționale (art. 55 Cod penal) fie să nu-i fie aplicată pedeapsa complimentară prevăzută de ar. 264¹ alin. (1) Cod penal în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018 a fost respins ca nefondat recursul declarat de către inculpatul Roșca Dionis și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a conchis că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Roșca Dionis, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul penal a reținut, că instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpatul Roșca Dionis, luând în considerare că acesta a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În contextul dat, Colegiul penal a constatat cu certitudine, că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide), la materialele cauzei fiind anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal nu a reținut ca plauzibile alegațiile invocate în cererea de recurs declarată de inculpatul or, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Prin urmare, ca circumstanțe atenuante la răspunderea inculpatului, instanța de fond a reținut recunoașterea vinei, manifestarea căinței sincere și faptul că ultimul are la întreținere doi copii minori, iar circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului nefiind stabilite.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor constatate, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, luând în considerare că inculpatul benevol și-a exprimat acordul de a executa o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal a conchis că instanța de fond corect a considerat că inculpatul Roșca Dionis urmează a fi condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, prin numirea unei pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (o sută șaiszeci) ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Cu referire la argumentele părții recurente precum, că instanța de fond nu a luat în considerare prevederile art.78 alin.(2) Cod penal privind înlăturarea pedepsei complementare, instanța de recurs le-a respins ca fiind neîntemeiate și a menționat în acest sens, că pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport prevăzută de art. 264¹ alin.(1) Cod penal este obligatorie și vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor în stare de ebrietate, și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

Astfel, instanța de recurs a menționat în sensul dat, că în speță nu sunt întrunite și aplicabile circumstanțele prevăzute la articolul 78 Cod penal.

6. La 16 iulie 2018 hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de către inculpatul Roșca Dionis, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința acestuia să fie încetat cu tragerea lui la răspundere contravențională fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani.

În cererea sa recurentul mai solicită liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, iar cu trimitere la prevederile art. 78 Cod penal, de a nu fi aplicată în privința acestuia pedeapsa complementară, dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, invocând că este la prima abatere,

infracțiunea de săvârșirea căreia este condamnat, potrivit art.16 Cod penal este una ușoară, se căiește sincer de cele comise, are la întreținere doi copii minori, iar munca care-i asigură existența întregii familii este șofatul, în situația că nu va mai avea dreptul de a practica șofatul, este pus în situația de a mai completa rîndurile copiilor care vor crește fără al avea alături pe tatăl, acesta fiind pus în situația de a pleca peste hotarele țării pentru a avea posibilitate de a-și întreține familia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu pedeapsa cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, solicitînd aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal.

În acest context, se notează că conform prevederilor art 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportînd normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul

cu pedeapsa complementară stabilită, pe care invocă că se află în imposibilitate de a o executa din cauză că munca care-i asigură existența întregii familii este șofatul, în situația că nu va mai avea dreptul de a practica șofatul, este pus în situația de a mai completa rîndurile copiilor care vor crește fără al avea alături pe tatăl lor, acesta fiind pus în situația de a pleca peste hotarele țării pentru a avea posibilitate de a-și întreține familia și solicită liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, critici la care s-a dat răspuns prin decizia atacată și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de inculpatul Roșca Dionis, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de inculpatul Roșca Dionis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2018, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 noiembrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie